

СВЕТОСАВНИК

КРСТОВДАН

ПАРОХИЈСКИ ЛИСТ
СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ
„СВЕТИ САВА“ МЕДБУРН

КРСТУ ТВОМЕ КЛАЊАМО СЕ,
ВЛАДИКО, И СВЕТО
ВАКРСЕЊЕ ТВОЈЕ СЛАВИМО!

СВЕТОСАВНИК

С благословом ЊП Епископа Г. Силуана

ПАРОХИЈСКИ ЛИСТ СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ "СВ САВА"
212 Diamond Creek Road, Greensborough VIC 3088 - Australia

Издази тромесечно за **Божии, Васкрс, Видовдан и Крстовдан**

Парохијски лист уређује протонамесник о. Дејан Милошевић

ШКОЛА СРПског ЈЕЗИКА – суботом 10:00 - 13:00

(Званична испостава Српске Школе „Вук Караџић“)

ДЕЦА ПОХАЂАЈУ ЧАСОВЕ СРПског ЈЕЗИКА И ВЕРОНАУКЕ

Квалификовани наставни кадар према прописима Мин. Просвете VIC

За више информација, обратите се г. Татјани Георгиевској: 0431 182 760

ФОЛКЛОРНА ГРУПА „АВАЛА“

Пробе се одржавају петком вече у великој сали у четири групе:

19:00 почетници | 19:30 мала | 20:30 средња | 21:30 велика

Кореограф: Душан Булатовић

За више информација, назовите **Душана Булатовића** на **0407 297 994**

ПЕНЗИОНЕРСКО ДРУШТВО – сваког другог четвртка

Дружење почиње од 10. Ручак у 1 по подне у малој сали

ИЗНАЈМЉИВАЊЕ САЛА

Ако желите да изнајмите **велику** или **малу** салу за ваше славље, назовите

БИЉАНУ ЉИЉАК: 0449 605 108 или hallhire3088@gmail.com

Назовите на време јер се сале често издају за разне прославе.

СВЕТА БОГОСЛУЖЕЊА У ЦРКВИ СВЕТОГ САВЕ

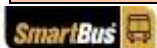
Сваке недеље и празницима у 10 сати пре подне,
вечерња служба сваке суботе и уочи празника у 6 сати

Свештеник: протонамесник о. Дејан Милошевић

Parish Priest: Rev Fr Dejan Milosevic

0401 537 117 or email: orthodejan@gmail.com

Председник ЦО: Влајко Бошњак 0412630963

ГРАДСКИ ПРЕВОЗ ДО НАШЕ ЦРКВЕ: Сваких 10-15 минута, испред наше цркве пролази **Smart Bus 901** (to: Melb Airport | to: Frankston)

РЕЧ УРЕДНИКА

Драга браћо и сестре у Христу,

У дане када свет
око нас пролази
кроз бурне
политичке
промене и
неизвесност, наш
храм остаје
непоколебљиво
уточиште мира и
наде. Док вести о

социјалним поделама и геополитичким тензијама стижу свакодневно, често осећамо трему и страх да ће нам будућност измакнути из руку. Али вера у Бога задржава нас усправним и помаже нам да гледамо даље од пролазних немира, верујући у Његов промисао и љубав која нас никада не оставља. Када подигнемо срце у молитви, налазимо утеху коју само Господ може даровати и снагу да поново устанемо, ослонац у коме нам ништа не може нашкодити. Молитвени живот, заједничка служба и Свето причешће подижу нас изнад свакодневних брига и – попут сунчевих зрака кроз тмину – осветљавају наше душе. У свакој Светој Литургији позивамо Спаситеља да уђе међу нас и дарује нам мир који свет не може да пружи. Док певамо акатисте и читају се речи Еванђеља, осећамо како наше срце удише нову снагу за подвиг хришћанске љубави и милосрђа. Сила Светога Духа обнавља наше односе, ослобађа нас узнемирености и чини да заједница постане жива и плодносна баш као древни виноград Христове цркве. Оно што нарочито радује наше срце јесте када доводите најмлађе међу нас да учествују у богослужењу. У ношењу деце у цркву сејемо семе вере које ће се развијати током читавог њиховог

живота. Тамо слушају приче о светитељима, уче чарима молитве и учвршћују посвећеност Христу кроз прву исповест и Свето Причешће. Деца која одрастају у заједници верних касније имају дубљи осећај смисла, духовне равнотеже и љубави према ближњима, јер су још од малих ногу упознала да је Бог наш Небески Отац, увек готов да их прихвати, утешити и оснажити. Не заборавимо ни значај добротворних дела и посете болнима, сиромашнима и усамљенима. Кад смо заједно у акцијама помоћи, оне нису само материјалне – пре свега оне су прилика да изразимо Христову љубав кроз конкретан подвиг. У зноју својих руку осетимо радост даровања, а обрадовани срцем постајемо сведоци снаге вере која се излива у дело. Такав подвиг учвршћује заједницу, учи нас међусобној бризи и доказује да вера без дела нема пуног смисла. Позивам вас да наставите да учествујете у богослужењима и да се уједно укључите у наш црквени хор. Свака ваша реч молбе, свака песма коју пева срце и свака акција милосрђа представљају живи доказ да је Христос међу нама, да нам је ближи него што мислимо и да нас води ка животу који нема краја. Нека благодат Светог Духа буде ваш стални сапутник. Нека вас снаге молитве прате у свакој ситуацији, а љубав Божја обасјава ваше мисли и дела. Утеха коју налазите у заједници верних нека буде извориште наде које ћете са радошћу пренети на своје породице и пријатеље. Све вас срдечно поздрављамо у име црквеног одбора и председника Влајка Бошњака.

*Ваш уредник парохијског часописа
о. Дејан Милошевоћ*

PASTRAL MESSAGE FROM THE EDITOR

Dear brothers and sisters in Christ,

In these days when the world around us is swept by turbulent political changes and deep uncertainty, our church remains an unwavering refuge of peace and hope. As reports of social divisions and geopolitical tensions arrive daily, we often feel anxious and afraid that the future may slip from our grasp. Yet faith in God keeps us standing firm, helping us to look beyond passing upheavals and trust in His providence and unflinching love. When we lift our hearts in prayer, we discover the

consolation that only the Lord can give and the strength to rise again, knowing we have a stronghold that nothing can overcome. A life of prayer, communal worship, and Holy Communion elevates us above everyday worries and—like sunlight piercing through clouds—illuminates our souls. At every Divine Liturgy, we invite the Savior to come among us and bestow the peace the world cannot offer. As we chant the Akathist and read the words of the Gospel, we feel our hearts breathing new courage for the Christian call to love and mercy. The power of the Holy Spirit renews our relationships, frees us from anxiety, and makes our community flourish like the ancient vineyard of Christ's Church. What fills our hearts with special joy is when you bring the youngest among us to worship, religious education classes, and Sunday school. In bringing children to church, we plant seeds of faith that will grow throughout their lives. There they hear the stories of the saints, learn the beauty of prayer, and deepen their commitment to Christ through their first confession and Holy Communion. Children raised in the fellowship of the faithful later gain a

profound sense of purpose, spiritual balance, and love for their neighbors, because from an early age they come to know that God is their Heavenly Father—always ready to embrace, comfort, and strengthen them. Let us also remember the importance of charitable deeds and visiting the sick, the poor, and the lonely. When we come together in acts of service, they are more than material aid—

they are opportunities to express Christ's love through tangible sacrifice. In the labor of our hands, we experience the joy of giving, and our hearts rejoice as we witness the power of faith in action. Such service strengthens our community, teaches us mutual care, and proves that faith without works lacks its full meaning. I invite you to continue participating in our services, and to join our church choir. Every prayer you offer, every song that springs from your heart, and every act of mercy testifies that Christ is among us, closer than we think, guiding us toward the life that has no end. May the grace of the Holy Spirit be your constant companion. May the power of prayer sustain you in every circumstance, and may God's love illuminate your thoughts and deeds. May the comfort you find in the fellowship of believers become a wellspring of hope that you joyfully share with your families and friends. We warmly greet you on behalf of the church board and our president, Vljako Bošnjak.

*Your parish magazine editor fr Dejan
Milosevic*

РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА**СЕПТЕМБАР**

Субота 27. **Воздвижење Часног Крста-Крстовдан**
Св. литургија у 10. часова

Недеља 28. Св. литургија у 10. часова

ОКТОБАР

Недеља 5. Св литургија у 10 часова

Субота 11. Св. литургија у 10 часова-**Задушнице**

Недеља 12 Св. литургија у 10 часова

Недеља 19. Св. Апостол Тома-Томиндан, литургија у 10 часова

Недеља 26. Св. литургија у 10 часова

Понедељак 27. **Преподобна мати Параскева -Св. Петка**
Литургија у 10. часова, резање славских колача од 9:00

Петак 31. **Св. Ап. и Јеванђелист Лука, Свети Петар Цетињски**
Св Литургија у 10 часова, резање славских колача од 8.30

НОВЕМБАР

Субота 1. Св. Литургија у 10 часова- Задушнице

Недеља 2. Св. литургија у 10 часова

Субота 8. **Св. Великомученик Димитрије- Митровдан**
Св. литургија у 10 часова

Недеља 9. Св. литургија у 10 часова

Недеља 16. Обновљење храма Св. Георгија- Ђурђиц
Св. Литургија у 10, резање славских колача од 9:00

Петак 21. **Сабор Св. Арханђела Михаила- Аранђеловдан**
Св. Литургија у 10, резање славских колача од 7:30

Недеља 23. Света Литургија у 10 часова

Петак 28. (Почетак Божићног Поста)

Недеља 30. Света Литургија у 10 часова

ДЕЦЕМБАР

Четвртак 4. **Ваведење Пресвете Богородице**
Св. Литургија у 10 часова

Недеља 7. Св. Литургија у 10 часова

Недеља 14. Св. Литургија у 10 часова

Петак 19. **Св. Николај Мирликијски чудотворац- Никољдан**
Св. Литургија у 10 часова, резање славских колача од 7:00

Недеља 21. **Детињци**, Св литургија у 10 часова

Недеља 28. Материце, Св. Литургија у 10 часова

Вечерња служба се служи уочи сваког празника и уочи недеље са почетком у 18 сати. Акатист Мајци Божијој служи се сваког петка са почетком у 20 сати.

„Не пропуштај богослужења, јер она су лек за душу. У молитви, у заједници са Богом, налазимо утеху и снагу за живот.“ – Свети Јован Златоуст.

Добродошли да учествујемо у молитвама!

SCHEDULE OF CHURCH SERVICES

SEPTEMBER

Saturday 27. **Exaltation of the Precious and life-giving Cross**
Holy liturgy at 10:00 am

Sunday 28. Holy liturgy at 10:00 am

OCTOBER

Sunday 5. Holy liturgy at 10:00 am

Saturday 11. Holy liturgy at 10:00 am, **memorial Saturday**

Sunday 12. Holy liturgy at 10:00 am

Sunday 19. Holy Apostle Thomas, Holy liturgy at 10:00 am

Sunday 26. Holy liturgy at 10:00 am

Monday 27. **Venerable Mother Paraskeva-St. Petka**
Holy liturgy at 10:00 am, blessing of slava bred from 9:00

Friday 31. **St. Luke the Apostle, St. Peter of Cetinje**
Holy liturgy at 10:00 am, blessing of slava bred from 8:30

NOVEMBER

Saturday 1. Holy liturgy at 10:00 am, **memorial Saturday**

Sunday 2. Holy Liturgy at 10:00 am

Saturday 8. **St. Demetrios the Great Martyr**
Holy Liturgy at 10:00 am

Sunday 9. Holy liturgy at 10:00 am

Sunday 16. Dedication of the Church of St. George in Lydia-Djurdjic
Holy liturgy and at 10:00 am, blessing of slava bread from 9:00

Friday 21. **Synaxis of the holy Archangel Michael**
Holy liturgy at 10:00 am , blessing of slava bred from 7:30

Sunday 23. Holy liturgy at 10am

Friday 28. (Beginning of the Nativity Fast)

Sunday 30. Holy liturgy at 10:00 am

DECEMBER

Thursday 4. **The Entry into the Temple of the Most Holy Theotokos**
Holy liturgy at 10:00 am

Sunday 7. Holy liturgy at 10:00 am

Sunday 14. Holy liturgy at 10:00 am

Friday 19. **St. Nicholas the Wonderworker of Myra in Lycia**
Holy liturgy at 10:00 am, blessing of slava bred from 7:00

Sunday 21. Serbian children`s day, Holy liturgy at 10:00 am

Sunday 28. Serbian mother`s day, Holy liturgy at 10:00 am

The evening service is held on the eve of every feast and on the eve of Sunday, starting at 6:00 PM. The Akathist to the Mother of God is served every Friday at 8:00 PM."Do not neglect the services, for they are the medicine for the soul. In prayer, in communion with God, we find comfort and strength for life." – St. John Chrysostom. You are welcome to join us in prayer!

ПРАЗНИК ПОБЕДЕ ЖИВОТА НАД СМРЋУ

У недељу, 16. априла 2025. године, у Храму Светог Саве у Гринсбороу, са великим радосним свечаностима прослављен је највећи хришћански празник — Васкрсење Христово. За овај свети дан, храм је био испуњен верницима, који су у великом броју дошли да учествују у торжественим богослужењима и да заједно прославе најважнији догађај у хришћанској вери. Од раних јутарњих часова, храм је био

препун људи који су у тишини и молитви чекали почетак Литургије. Свету Литургију су служили о. Милорад Лончар као и о. Дејан Милошевић, старешина храма, који је у својој проповеди говорио о дубоком и вечном значају Васкрсења. Он је нагласио да је Васкрсење Христово победа живота над смрћу, победа истине над лажима и светлости над тамом. Отац Дејан је позвао све присутне да разумеју Васкрсење као позив за личну духовну

обнову, као подстицај да сваки верник, у светлу Христовог Васкрсења, оживи своју веру и обнови своје срце у љубави. Током целог богослужења, храм је био испуњен молитвама и песмама хора, који су својим певањем и звуцима одјекивали у срцима верника, позивајући их на дубоко разматрање и молитвену тишину. Богослужење није било само духовно, већ и емоционално искуство које је све присутне окупило у јединству вере и љубави. У наставку дана, храм је и даље био препун верника, који су долазили да се помоле и прими васкршњи благослов. Свака молитва и свако појање било је израз радости због Христовог победничког Васкрсења. Многи верници су размењивали благослове и честитке, а атмосфера у храму је била испуњена топлином и миром. Људи су долазили не само да учествују у богослужењу, већ и да поделе ту радост са својим ближњима, јер је Васкрсење позив за све нас да живимо у духу љубави и братске слоге. Светлост свеће која је горела у рукама верника, као и појање хорови који су се чули у храму, додали су додатну дубину овом празничном тренутку. Присутни су одлазили са благословом и радошћу, са дубоким осећањем мира и спокоја у својим срцима, уверени да је Васкрсење Христово извор вечне наде и живота. Током свих васкршњих богослужења, Храм Светог Саве је био права слика заједништва у Христу, где су се сви окупили да прославе живот који је победио смрт и да заједно сведоче радост живота који није ограничен овоземаљским границама. Ова празнична прослава, са многобројним верницима који су се окупили у молитви, остаће као подсећање на дубоку духовну снагу заједничког празновања и вере. Након Св. Литургије о. Дејан је осветио и поделио васкршња јаја.

У ГРИНЗБОРОУ ПРОСЛАВЉЕН ВИДОВДАН

У трећу недељу по празнику Свете Педесетнице, на дан када Црква прославља Светог Тихона Апатунског, 29. јуна 2025. године, у Храму Светог Саве у Гринзбари свечано је обележен Видовдан – дан вере, завета и памћења. Свету Литургију служили су протојереј-ставрофор Драгомир Пантелић и протонамесник Дејан Милошевић, старшина храма. Храм је био испуњен верним народом, сабраним у љубави Христовој, који су заједнички узнели молитве Господу и примили Свету Тајну Причешћа. Након Литургије служен је парастос светим Косовским мученицима – витезовима вере и отаџбине, који су на Косову пољу 1389. године положили своје животе за Крст Часни и Слободу Златну. У молитвеној тишини и свечаној атмосфери, сећали смо се не само догађаја, већ и духа и завета који нас као народ чине живим у Христу. Отац Дејан је у својој беседи тумачио јеванђелску причу о човеку који се узда у Бога више него у себе, наглашавајући да само вера у Божију милост може донети истински мир и спасење. Подсетио нас је да је управо Видовдан тај духовни оријентир који нас позива да се не изгубимо у буци савременог света, већ да останемо верни Богу, Цркви и свом народу. У свечаној сали храма одржана је Видовданска академија. Отац Дејан је поздравио присутне пригодном беседом у којој је истакао да Видовдан није само историјски догађај, већ живи завет. “Сабрали смо се на дан жртве, вере и наде да се помолимо за наше свете

претке и да својој деци предамо оно најдрагоценије — веру, језик и памћење. Свети кнез Лазар је изабрао Царство небеско, и тим избором нама оставио путоказ: да смо вечни само ако смо Божији. Видовдан није само историја — он је позив да останемо верни, јединствени и достојни. Да се сећамо, чувамо и живимо оно што јесмо.”

У уметничком делу програма наступили су:

* Дечица из Српске Школе

- народни гуслар Радован Дамјанац,
- Радомирка Гашић, која је рецитовала песму “Цару Лазару”,
- хор храма Светог Саве у саставу: Зоран Тодоровић, Радомирка Гашић и Дражен Георгиевски.

Посебну радост изазвао је наступ наших најмлађих из српске школе као и фолклорне групе, који су извели игре из Србије, Лесковца, Радујевца и Гњилана. У дечјој радости, лепоти игре и озареним лицима, препознали смо трајност нашег народа и вере — оно што се преноси срцем и животом. Отац Дејан је, у име председника Влајка и

Црквеног одбора, захвалио свима на доласку и учешћу, а посебно колу српских сестара, фолклорној групи “Авала”, родитељима, учитељици Јелени, волонтерима и свима који су помогли у

организацији овог благословеног дана. Видовдан нас сваке године позива да се сагледамо у огледалу наше историје и вере, и да као деца Лазаревог завета останемо постојани у истини Христовој.

СЛАВЕЋИ БОГА КРОЗ ДЕЛО ЉУБАВИ

У недељу, 7. по Духовима, када наша Црква молитвено прославља Свете Апостоле Алилу и Преподобног Никодима, а такође и сећање на првих шест Васељенских сабора, у Храму Светог Саве у Гринсбороу свечано је прослављена крсна слава Кола српских сестара. Празник Свете Великомученице Марине, у народу познате као Огњена Марија, окупио је вернике који су са радошћу и побожношћу учествовали у овом значајном догађају. Свету Архијерејску Литургију служио је Његово Високопреосвештенство Митрополит аустралијско-новозеландски, господин Силуан, уз саслужење свештенства и ђакона Мелбурнског намесништва. Храм је био испуњен великим бројем верника који су са љубављу и поштовањем дочекали свог Архијереја, који је своју присутност у

Гринсбороу донео као израз духовне подршке и утехе. После завршетка Свете Литургије, освештан је славски колач и жито, а овогодишње кумство с љубављу је прихватила председница Кола српских сестара, госпођа Биљана Љиљак, заједно са својом породицом. У својој надахнутој беседи, Митрополит Силуан је подсетио све присутне на велику ревност и дубоку веру Свете Огњене Марије, која је својим мученичким животом постала пример свима нама. Након Литургије, верници су се окупили у свечаној сали при храму, где је приређена трпеза љубави. Уживали су у дружењу и заједничкој молитви, а током свечаног програма, који је такође био део прославе, наступили су Руски хор из Мелбурна, народни гуслар Радован Дамјанац и чланови фолклорног ансамбла „Авала“. Њихови наступи су обогатили славску радост и донели део српске културне традиције међу присутне. У име Црквеног одбора, као и председника Влајка Бошњака старешина храма, протонамесник Дејан Милошевић, упутио је срдачан поздрав Митрополиту Силуану, захваливши му се на доласку и архијерејским речима, као и куму славе, госпођи Биљани Љиљак, за њен труд и љубав према Цркви. Отац Дејан се такође захвалио свима који су се потрудили око организације овог догађаја, а посебну захвалност упутио је председнику Црквеног одбора, господину Влајку Бошњаку. Слава Богу на свему! Нека Света Огњена Марија буде молитвеничка заштитница свих нас и нека се њен пример вере и љубави одражава у нашим животима.

На ручку је скупљено 8680. долара добровољног прилога.

ОСЛИКАВАЊЕ ХРАМА СВ. САВЕ

Црква Светог Саве у селу Грачац, између Краљева и Врњачке Бање Црква Светог Јована Крститеља у селу Каона у Драгачеву Црква Светих Апостола Петра и Павла у Богувачкој Бањи Након увођења савременог система

Са благодарношћу Богу и радошћу у срцу обавештавамо наше драге парохијане да је 2. јула 2025. године, по благослову Његовог Високопреосвештенства Митрополита аустралијско-новозеландског г. Силуана, започето осликавање плафона испод галерије у нашем храму Светог Саве у Гринсбороу. Ово је велики корак у духовном и уметничком уређењу нашег храма који ће додати нову лепоту и значај нашој заједници. Радове изводи господин Небојша Кешел, угледни фрескосликар и иконописац, рођен у Сарајеву 1980. године. Господин Кешел је иконопис и живопис изучавао у Манастиру Жичи од 1999. године, под духовним и уметничким вођством, у духу традиционалне српске и византијске уметности. Његов рад је познат по дубокој верности православним традицијама, а до сада је учествовао у осликавању преко 25 православних храмова у Србији, Републици Српској и Аустралији. Међу његовим самосталним радовима издвајају се:

грејања и хлађења, који је омогућио сигурне услове за рад на осликавању, унутрашњост храма је наставила да се уређује, чинећи простор још љепшим и прикладнијим за духовне активности наше заједнице. Изражавамо велику захвалност свима који су својим трудом помогли постављање скеле, као и господину Константину Пољаку, који је са великом пажњом и знањем урадио припремне радове и глетовање зидова, што је био важан корак пред почетак самог живописања. Позивамо све који желе да подрже овај свети труд да својим прилозима помогну покривање трошкова фрескописа. Заинтересовани се могу обратити нашим туторима у цркви или контактирати оца Дејана. Хвала свима који су до сада својим молитвама, љубављу и добротинством подржали овај труд на славу Божију и духовну лепоту нашег храма. Нека овај свети подухват и даље буде сведочанство наше заједничке вере, труда и љубави према Богу.

О ПОСЛУШАЊУ

Благословене душе, не знам одакле да почнем и шта да кажем. Шта прво, а шта друго. Пуно тога ми долази на ум. Једно је стварно и истина. Све не можемо објаснити, али бар једно... И то би било довољно. На Катунакији, Симонопетри, Ормилији, душа се уздиже, ако постоји умно делање. Био сам недавно у Ормилији, али не на бденију, већ сам тиховао. После бденија, долази ми отац Кипријан и рече ми да за трпезом кажем неколико речи оцима. Ма како ја сада да говорим - нисам свештенопроповедник, нити неки учен и образован човек, већ неписмен. Понекад ми је тешко чак и на грчком да говорим. Понекад и на грчком језику тражим реч да нешто духовно изразим и не налазим је. Ипак, ради благослова сам пристао. Поред мене је седео отац Поликарп из Суротија, од кога сам тражио благослов да кажем две-три речи. Знао сам да треба да говорим пред послушницима, а било је ту и образованих људи: протосинђели, јеромонаси, игумани. Почео сам да говорим о послушању. Наш старац Јосиф Исихаста, који је био сасуд исихије и умне молитве, није нас учио, узводио у исихију, умну молитву. Не, већ нас је учио послушању. Из послушања производи молитва, а из молитве богословље. Желим само основно да кажем о овоме. Хоћеш ли да задобијеш молитву? Хоћеш ли да твоју молитву прате сузе? Хоћеш ли да нађеш уски пут монашког живота, пут свога спасења? Једини пут за то је пут послушања. Ако живиш у послушању, наћи ћеш и пут свога спасења. Да наведем један пример. Једном сам седео у својој келији, бавећи се умном молитвом, а мој сабрат у другој келији радио је нешто око печата за просфоре. Налазио сам се у стању благодати (виђења нетварне светлости). Благодат може да обитаву у човеку

кратко. Пет минута. Један сат. Може и два, а може и три сата. Монах из суседне келије ме је позвао на ручак. Нисам

хтео одмах да кренем, док не прође благодат. Али због такве помисли – непослушања, благодат се одмах удаљила од мене и рекох себи: «Шта си учинио?» Због непослушања одмах сам изгубио благодат. Свети оци нам говоре да послушање треба да нам буде на првом месту, а потом молитва. Имао сам молитву и не послушах, па изгубих и молитву. Чинећи послушање, молитва пак може и да се задржи. Дакле, из послушања производи молитва. Уз послушање, молитва може да буде много усрднија. Дакле, непослушање задобих, молитву изгубих – две штете. Опет понављам: из послушања – молитва! Свети оци кажу да се у манастир не долази да би се молио, већ да би се учио послушању. Ако чиниш послушање – то је твоја молитва. Зато, ако ти неко од братије каже да нешто урадиш, иди и уради. Ако неко чини послушање, то највише успокојава душу старца. Ако се успокојава душа старца, успокојава се и Бог. Ако си успокојио старца, успокојио си Бога свога. Старац је видљиви бог. У теологији иконе се каже, по светом Василију Великом, да поштовање према икони прелази на Прволик – тако је код нас у односу према старцу. Зато, пази да те ни најмања помисао не одвоји од

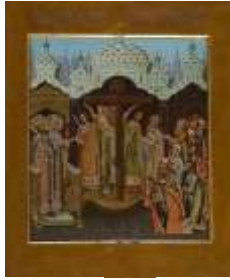
старца. То могу из искуства да кажем у односу на старца Јосифа Исихасту. Кадгод бих прихватао неку помисао против њега, губио сам благодат. У нашој келији на врху, живи старац Геден поред црквине светих Архангела. Код њега је живео један послушник, који је раније био ожењен. Дошао је на Свету Гору, а имао је демона у себи. Док је чинио послушање према старцу, демон није био видљив. Био је миран. Када је престао да слуша старца (једном је присвојио прилог из Америке од сто долара), у њему се одмах појавио демон. Једном сам отишао код њих у келију на Причешће и видео сам демона у том послушнику. То сам им рекао. «Видиш демона?» «Да», рекох. «Видим.» Тај човек је говорио да када једном каже Исусову молитву, демон ућути, другу молитву – вришти, трећи пут – постаје невидљив. Ето, колика је сила Исусове молитве. Демон му је говорио. «Мислиш да ћу отићи од тебе? Шта каже Христос? Овај род се изгони само постом и молитвом. Не, нећу изаћи.» Циљ демона је био да га наведе на непослушање. Ђаво познаје Јеванђеље, али се највише плаши послушања, јер је оно подражавање Христа. Свети Теодор Студит каже да смо ми у манастиру сабрани како би у љубави и јединству Духа прослављали име Божије. Исихија је важна, али су важнији послушање и заједница. Ако имаш правило од десет метанија, тако чини. Не, пет. Боље петнаест, али најбоље десет како треба. Ако се не чини тако, то је већ за исповест. Први непријатељ није нам ђаво, већ сопствена помисао. Ако својој помисли верујеш - ето пада. Ко верује својим помислима, још увек робује својој вољи. Један послушник на Светој Гори није хтео да се причешћује, јер је веровао својој помисли да није достојан. Једном приликом негде у скиту, био сам са братијом. После литургије, они

седоше да узму воду и да се послуже. Један монах приђе и рече старцу: «Геронда, не радите добро! Оци треба ћутећи да иду у своје келије и да тихују.» Тада сам му рекао: «Дете моје, ти си послушник, а почео си да поучаваш старца. Не радиш добро. Треба само да кажеш: Нека је благословено старче.» Тога монаха је помисао полако одвела од старца из Каруље. Прошао је и друга места и на крају се појавио као јереј, закрштавајући нас. «Ви сте јереј?» «Да.» «Управо сам завршио Литургију.» Видите, због егоизма је отпао од старца и саморукоположио се за свештеника. Ево шта бива када човек верује својим помислима. Ако имаш помисли, треба да их кажеш старцу. Не веруј својим помислима. Ђаво ће те преко помисли полако одвести где он жели. Послушници који оду од свог старца, од свог канона из манастира – сви старци. Ако чиниш послушање, задобићеш и молитву. Без послушања, и молитва се губи. У Цркви нам је све дар. Дар нам је свето крштење, дар – света Литургија, дар – Царство небеско. Бог од нас хоће само чистоту срца. Ако имамо чисто срце, можемо задобити срдачну молитву. Духовно стање човека зависи од благодати у тренутку када се он моли. Ко задобије благодат, постаје бог по благодати. Како да задобијемо благодат? Послушање је једини начин. Искусио сам и једно и друго. Послушање је подражавање Христа. Послушник задобија већу благодат него онај ко заповеда. И онај ко заповеда добија благодат, али већу онај ко слуша, јер се потчињава. Где има два или три монаха, онај који се потчињава задобија највећу благодат. Први задобија благодат да може да руководи, како да организује, како да реши разне проблеме манастира, али онај ко се потчињава, у посебној је благодати. Искуство нас тако учи.

Старац Јефрем Катунскији

The Cross reveals God's mercy and grace

Throughout this week, we continue to our celebration of the Great Feast of the Exaltation of the Holy and Lifegiving Cross of the Lord. At the festal Divine Liturgy this past Sunday, we venerated the “lifegiving wood” of the Cross, and hopefully we are continuing to do so in our domestic prayers, alone or with our family members, through the Leavetaking of the Feast on Sunday, September 21. The Apostle Paul confesses, “For I am not ashamed of the Gospel: it is the power of God for salvation to every one who has faith, to the Jew first and also to the Greek” [Romans 1:16]. At the very heart of the Gospel is the Cross of the Lord, and this is what Saint Paul is not ashamed of. Thus, whenever we commemorate the Cross, we are reminded of this and of the profound words we hear at every Liturgy after we commune with the Lord: “...for through the Cross, joy has come into the world.” To understand just how this bears upon our own lives, there is a powerful passage about the Cross in Saint Innocent Veniaminov’s book, *Indication of the Way Into the Kingdom of Heaven*, that I would like to share. It is an excellent example of how the saints speak and write with a total honesty about our human weaknesses and propensity toward sin, while simultaneously expressing the incomparable consolation of God’s mercy and grace. They never discourage, but encourage—though we may have to squirm a bit at first when we read their assessment of our present condition. “When the Lord is pleased to reveal to us the state of our souls, then we feel sharply that our hearts are corrupt and perverted, our souls are defiled, and we are merely slaves of sin and passions which have mastered us and do not allow us to draw near to God. We see that even our supposed

good deeds are all mixed up with sin and are not the fruit of true love, but are the products of various passions and circumstance ... and then we most certainly suffer ... in proportion as the Lord reveals to us the condition of our souls, our interior sufferings increase.... “But in whatever situation you may be, and in whatever suffering of the soul ... do not despair, and do not think that the Lord has abandoned you. No! God will always be with you and will invisibly strengthen you even when it

seems to you that you are on the very brink of perdition. God will never allow you to be tried and tempted more than He sees fit. Do not despair and do not be afraid. With full submission surrender totally to Him. Have patience and pray. God is our loving Father. Even if He permits a person to fall

into sin it is only in order to make him realize his own impotence, weakness and nothingness ... to teach him never to trust in himself and to show that he can do nothing good without God. It is to heal his soul that the Lord lays crosses on a person to make him like Jesus Christ ... to perfectly purify his heart in which He Himself wishes to dwell with His Son and His Holy Spirit.” The words of Saint Innocent are timely in an age of “self-sufficiency,” when we are convinced that we can handle all the situations of life with a bit of ingenuity, cleverness, and “expertise.” God is sometimes forced to break through our self-sufficiency with the crosses to which Saint Innocent refers above. There are situations in life that we then realize how only by God’s saving grace can we be strong enough to pass through a furnace of suffering or hardship strengthened and grateful for His enduring love for us.

Source „Orthodox Christianity“

ЗАЈЕДНО У СЛУЖБИ ЦРКВЕ

посвећеност, одговорност и искрена брига за живот и напредак наше парохије оставили су видљив траг и заслужују сваку похвалу. Са посебним поштовањем истичемо и несебичан труд и залагање чланова нашег црквеног одбора, који су и ове године радили сложено и усрдно, на славу Божју и добробит читаве заједнице. У оквиру скупштине, наглашена је и важност послушања према Мајци Цркви — јер управо кроз то послушање и заједништво са Црквом, верник се укоренује у истини, чистоти вере и духовној зрелости. Чланство у црквеној заједници није само формалност, већ озбиљна духовна одговорност и позив на служење, учешће и лични допринос у животу Цркве. Бити члан Цркве значи живети литургијски, у љубави, међусобном поштовању и заједничком труду. То је пут ка спасењу, али и обавеза да своје дарове и време приносимо Богу на корист заједнице којој припадамо. Нека Господ благослови све чланове наше заједнице и укрепи нас у љубави, вери и послушности, како бисмо достојно испуњавали своје место у телу Христовом – Цркви Светој!

У недељу, 24. августа, на Једанаесту недељу по Духовима, када Света Црква молитвено прославља спомен Светог мученика и архиђакона Евпла, у малој свечаној сали нашег светосавског храма одржана је редовна годишња скупштина. Скупштина је протекла у духу љубави, слоге и хришћанског разумевања, уз активну и плодносну расправу свих присутних чланова наше заједнице. На скупштини су прочитани и поднети извештаји о раду у протеклој години, финансијски извештај, као и извештаји о текућим и планираним активностима, што је допринело транспарентности, бољем разумевању и укључивању верника у живот парохије. Рад је вођен у

најбољем реду, достојанствено и са благодарношћу Богу на свему што нам дарује. За председника скупштине и ове године једногласно је поново изабран господин Влајко Бошњак. Његов предани и савесни рад у протеклој години препознат је и цењен од стране свих чланова заједнице. Његова

Васкрс 2025

ПИТАЊЕ СВЕШТЕНИКУ

Оче Дејане, имам проблем. Моја породица инсистира да дете крстимо на први рођендан. Знам да то, у једну руку, није у реду и ја бих волела да га крстим раније. Шта ви мислите о томе? Мира.

Драга сестро у Христу, Примивши твоје питање, осећам радост што си у срцу свом већ одговорила на најважније: свест о значају Свете Тајне крштења и жељу да твоје дете што пре постане пуноправни члан Цркве Христове. Управо у томе лежи љубав према Богу и одговорност мајчинска, која нас све позива да својој деци пружимо духовни живот и пут ка вечности. Крштење је, како знамо, прва и најважнија Света Тајна. То је наша духовна врата, која нам отварају приступ Светом Духу и Цркви као Телу Христовом. Оно нас чини децом Божјом, уклања стару заразу греха и започиње у нама нови живот у Христу. Због тога је апсолутно најбоље да се крштење обави што је могуће раније, да дете одмах почне да живи у заједници вере и молитве, и да добије благодат која му је потребна за духовно растење. Знам да породица може имати своје разлоге да желе да се крштење одложи до првог рођендана — можда из традиције, жеље за свечаношћу или једноставно из обичаја. Међутим, управо као мајка, ти имаш право и обавезу да поставиш духовне потребе свог детета на прво место. То није питање сукоба са породицом, већ призив да се и они упознају са истинским смислом крштења. Често се у разговору и објашњавању таквих питања рађа разумевање и поштовање. Породица, ма колико нам била драга, не може да нам одузме одговорност пред Богом. Твој осећај да би желела раније крштење јесте

глас Светога Духа у твом срцу, који те позива да донесеш најбољу одлуку за твоје дете. Ниједна свечаност, ниједна прослава, не може се мерити са духовним благословом који дете добија у крштењу. Такође, имај на уму да је крштење у нашем православном благочашћу и пракси и одраз нашег уласка у Цркву и пут ка заједници. То није само догађај у животу детета, већ почетак целог једног новог живота. Постоје бројне духовне активности које деца и родитељи након крштења могу да обављају – као што су причешће, молитва, учешће у животу парохије – које су велика благодат. Мој пастирски савет ти је да наставиш да разговараш са својом породицом с љубављу и миром. Објасни им своја уверења и осећања, подели са њима значај и важност крштења из православне перспективе. Ако буде потребно, ја сам увек ту да помогнем у тим разговорима, јер је важно да у заједници пронађемо једни друге и градимо на миру и љубави, као што је Христос заповедио. Не заборави да је Бог, наш небески Отац, највећи Заштитник твоје породице. Његова благодат ће да се обиљеже на сваког члана, ако су љубав и вера на првом месту. Уједно, нека ти буде утеха и јача вера да није важан датум ни свечаност, већ сама светост и вера којом се крштење врши. Зато ти са свим срцем желим да твоје дете што пре прими овај највећи дар, и да ваша породица буде духовно јача, ближа и у слози, оснажена благодати Светога Духа. Нека ти Господ дарује мудрост, мир и снагу да донесеш најбољу одлуку, и нека благослов његов буде на теби, твом детету и свима који вас воле.

Са очинским благословом и молитвом,
Протојереј-монах Дејан

DAILY ROUTINE FOR ORTHODOX CHRISTIANS

Prayer is the foundation of every Orthodox Christian's spiritual life. It provides us with a continuous connection to God, strengthens our faith, and brings peace to our souls. To be deeply rooted in Christ's love, it is important to include prayer in every part of our day.

Morning: Starting the Day with Prayer The day should begin with prayer immediately upon waking. Traditional prayers, such as the Trisagion ("Holy God, Holy Mighty, Holy Immortal, have mercy on us"), set a reverent tone for the day ahead. This can be followed by personal prayers of thanksgiving and supplication. If possible, partaking of the Antidoron (blessed bread) and drinking Holy Water reminds us of our baptism and Christ's sacrifice.

After prayer, it is beneficial to spend time reading the Holy Scriptures. The Church's liturgical calendar provides daily readings that serve as a source of spiritual encouragement and comfort. Learning and chanting the troparia and kontakia of the day's feast or saint connects us to the living tradition of our faith.

Midday: Maintaining Spiritual Awareness Midday is a good time to pause briefly for prayer, refocusing the mind on God and gaining strength for the rest of the day. The prayers of the Hours, akathists, and supplications remind us of the continuous cycle of prayer that sustains the Church.

It is also important to perform acts of kindness and mercy during the day—helping others, showing compassion, and caring for those in need. Reading the lives

of the saints offers inspiration for our own spiritual journey and steadfastness.

Evening: Reflection and Thanksgiving In the evening, prayers of thanksgiving and repentance help us close the day with gratitude and humility. Whenever possible, praying together as a family strengthens bonds and nurtures a spirit of communal worship.

Engaging with spiritual reading, such as the writings of the Church Fathers or the Philokalia, deepens our understanding of the faith and enriches our spiritual life.

Night: Preparing for Rest Before going to sleep, a moment of self-examination allows us to reflect on the day's actions and seek forgiveness. Regular confession with a spiritual father supports growth and healing on our spiritual path.

Concluding the day with night prayers, such as the Small Compline or the Akathist Hymn, invites God's protection and peace during the night. The Jesus Prayer ("Lord Jesus Christ, Son of God, have mercy on me, a sinner") offers a simple yet profound way to end the day in God's presence.

Finally, spending a few moments in silence before rest helps us contemplate God's presence and bring peace to our hearts. By incorporating these prayerful practices into daily life, ordinary moments become opportunities for spiritual growth. The Orthodox faith offers a rich spiritual heritage inviting us to live in continuous prayer, love, and obedience.

СРБИЈА У СРЦУ МЕЛБУРНА

Црквена општина Светог Саве у Гринсбороу и фолклорна група „Авала“ имали су велику част да буду домаћини једном од најпознатијих културно-уметничких друштава из Србије – КУД-у „Котуровић“ из Београда, у оквиру њихове велике турнеје по Аустралији. У оквиру ове турнеје, која је трајала четири недеље и обухватила велике градове као што су Сиднеј, Мелбурн и Аделејд, чланови ансамбла су имали бројне наступе, радионице и сусрете са српском заједницом широм земље.

Њихов боравак у Мелбурну био је посебан за нашу заједницу јер смо имали прилику не само да их угостимо, већ и да заједно

славимо српску културу, традицију и народну уметност. Централни догађај у организацији Црквене општине Светог Саве одржан је у суботу, 10. маја, у нашој свечаној сали, где је приређен велики фолклорни концерт. Пред више од 400 посетилаца, КУД „Котуровић“ представио се богатим и разноврсним програмом народних игара, песама и музике из различитих крајева Србије. Сценски наступ, костими, енергија и извођачка прецизност оставили су снажан утисак на све присутне. Публика је с великом пажњом и одушевљењем

испратила сваки сегмент програма. Поред гостујућег ансамбла, на концерту су наступили и чланови фолклорне групе „Авала“, који су на најбољи начин представили рад наше заједнице и српске деце у дијаспори.

Заједнички наступ ова два друштва био је доказ снаге српске традиције и културе која живи и ван граница отаџбине. Чланови ансамбла „Котуровић“ су током боравка у Мелбурну имали прилике да се боље упознају са нашим градом и српском заједницом у Викторији. Изразили су велико задовољство гостопримством, организацијом догађаја и срдечношћу свих који су учествовали у њиховом дочеку. Овакви сусрети имају велики значај за нашу црквену заједницу јер подсећају на важност очувања језика,

културе и обичаја у иностранству.

Повезаност са матицом, кроз музику, игру и веру, јача наш идентитет и учвршћује везе међу генерацијама.

Захваљујемо се КУД-у „Котуровић“ на дивном наступу и посети, као и свим члановима наше заједнице који су допринели да овај догађај буде успешно реализован. Надамо се да ће се овакве сарадње наставити и у будућности, на радост наше деце, верника и шире заједнице.

Овогодишњи фолклорни сабор у организацији храма Св. Саве и КУД „Авала“ ће се одржати у суботу, 11. октобра 2025 године.

РАДОВИ ПАРОХИЈИ

Као што се даска уз даску слаже, тако се и срца у Христу повезују.

На празник преподобних Исакија, Далмата и Фавста, окупили смо се у порти храма Светог Саве у Гринзбороу, да заједно, у духу љубави и заједништва, обновимо ограду наше светиње. Било је ту труда, зноја, смеха и молитве – свега што краси једно истинско хришћанско сабрање. Свако је допринео на свој начин:

неко алатом, неко радом, а неко лепом речју. Посебну захвалност дугујемо брату Горану Милићу, који је несегично уступио своју машину и, без икакве

надокнаде, ископао рупе за постављање стубова нове ограде.

Присутни су уживали у ручку који је, с много љубави и труда, припремила наша драга председница Кола српских сестара, Биљана Љиљак. Радна акција се наставила и у данима који су уследили – 21. и 23.

августа, када смо, у истом духу заједништва, наставили са уређењем порте. У претходном периоду урађено је више радова на уређењу црквеног имања, и захваљујемо се свима који су се одазвали и дали свој допринос. Хвала свима који својим делима, молитвама и присуством чине да наша заједница расте у љубави, вери и слози. Нека нас

овај труд уједини још више и буде подстрек за све будуће заједничке подухвате у славу Божију. „Црква није зграда – црква смо ти и ја, кад смо у љубави и слози сабрани у Христу.“ (св. Јован Златоуст)

ВОЗДВИЖЕЊЕ ЧАСНОГ КРСТА

Овога дана празнују се два догађаја у вези са часним Крстом Христовим: прво проналазак часног Крста на Голготи, и друго повратак часног Крста из Персије опет у Јерусалим. Обилазећи Свету Земљу св. царица Јелена намисли да потражи часни Крст Христов. Неки старац Јеврејин, по имену Јуда, једини знаде место где се Крст нахођаше, па присиљен од царице изјави, да је Крст закопан под храмом Венериним, кога подиже на Голготи цар Адријан. Царица нареди, те порушише тај идолски храм, па копајући у дубину нађоше три крста. Док царица беше у недоумици, како да распозна Крст Христов, пролажаше мимо тога места пратња са мртвацем. Тада патријарх Макарије рече, да међу на мртваца редом један по један крст. Када метнуше први и други крст, мртвац лежаше непромењено. А када ставише на њ трећи крст, мртвац оживе. По томе познаше, да је то часни и животворни Крст Христов. Метнуше га по том и на једну болесну жену, и жена оздрави. Тада патријарх уздиже крст, да га сав народ види, а народ са сузама певаше: Господе помилуј! Царица Јелена направи ковчег од сребра и положи у њ часни Крст. Доцније цар Хозрој освојивши Јерусалим, одведе многи народ у ропство и однесе Крст Господњи у Персију. У Персији Крст је лежао 14 година. 628. год. цар грчки Ираклије победи Хозроја и са славом поврати Крст у Јерусалим. Ушавши у град цар Ираклије ношаше

Крст на својим леђима. Но на једанпут стаде цар и не могаше ни корака крочити. Патријарх Захарија виде ангела, који спречаваше цару да у раскошном царском оделу иде под Крстом и то по оном путу по коме је Господ, бос и понижен, ходио. То виђење објави патријарх цару. Тада се цар свуче, па у бедној одећи и босоног узе Крст, изнесе га на Голготу, и положи у храм Васкрсења, на радост и утеху целог хришћанског света.

Тропар (глас 1):

*Спаси Господи људи твоја и благослови
достојаније Твоје, побједи свјем
православним христијаном нашим на
сопротивнаја даруја, и твоје сохрањаја
крстом твојим житељство.*

*Спаси, Боже, људе своје,
Спаси Господи,*

*Крстом часним Ти нам светли,
Крстом на води!*

*Крст је сила и знамење,
Крст је спасење.*

*Спаси, Боже Патријарха
И Владика српских збор
Дај му снаге да послужи
Твом Крсту часном!*

*Крст је сила и знамење,
Крст је спасење.*

*Спаси, Боже и све оне
Што су на власти,*

*Крст пресвети нек их чува
Црне пропасти!*

*Крст је сила и знамење.
Крст је спасење.*

*Спаси, Боже и сав народ
Што Ти се моли.*

*Нека Крстом свакој муци
Брзо одоли!*

*Крст је сила и знамење,
Крст је спасење.*

ДОБРОВОЉНИ ПРИЛОЗИ

ОД 22 МАРТА 2025 ДО 31 АВГУСТА 2025

Рајка Милановић 30	Јовица и Милица Симић 50	Ања и Милијана 50
Славица Кретија 50	Милица Симић (+Душан	Ђока Мишевић 50
Породица Јефић 20	Славка, Стево) 20	С. Будеша 50
Илија Мијатовић 50	Драгиња Јованов 50	Небојша Гудељ 50
Породица Буцало 50	Петар Глоговац 50	Милорад Лазић 50
В.З. Богунковић 50	Весна Касемовић 100	Лазо Лазић 50
Игор Ивчић 20	Стеван Вуковић 50	Гостић 50
Радмила (+Алекс) 50	Горан, Тања, Стефан, Лука,	Весна и Сања 20
Наум Георгијерски 100	Бркљач 100	Наум и Фиби Георгиевски 300
Максим Илић 500	М. и Б. Буквић 100	Александра Суботић 100
Лидија Блажановић 50	Буквић (+Васа, Марко) 100	Данијела Суботић 100
Serbian Orthodox funerals 200	Породица Рупар 50	Добрила Ивановић 20
Јована Војновић 20	Џвико и Марица Рдовановић	Марица Дачић 50
Породица Магазин 50	100	Данијела Божић 50
Дане Јокановић 20	Породица Јоцковић 100	Александра, Маријана и Матија
Анастасија и Стефан Бошњак	С. И. Д. Вигњевић 100	40
100	Породица Скочајић 50	Николина Килибарда 20
Данијела Суботић 100	Радован, Биљана, Драгана и	Братислав Урибак (Донација
Максим и Николас Богески 100	Бојана 100	тајана) 75
Јовица и Милица Симић 100	Дејан и Татјана Симић 150	Љубица Јурешић 50
Цвета Јевтић 20	Породица Вучковић 50	Саша и Нада Нинковић 50
Наум Георгијевски 50	Славомир Ранковић 20	В. И. З. Богунковић 50
Данијела Божић 70	Евица 50	Наум и Фиби 50
Породица Драгић 40	Милош Пећић 20	Јово и Зора Живак 50
Миле Вигњевић 100	Весна Велимировић 20	Породица Буцало Р. 50
Никола и Сандра Марковић 100	Породица Јованов 50	Александар Суботић 50
Дара Лукић 10	Максим Илић 100	В. И. З. Богунковић 50
Радован и Боса Вигњевић 100	Слободан и Лука Крстић 100	Татајана и Лука Зекановић 10
Драгија Цветковић 20	Џвијетин Јевтић 20	Радован Дамјанац 50
Бојан Килибарда 20	Драгиша А. 50	Породица Булатовић 50
Игор, Ивана и Милана Савић 50	Породица Зубић 100	Нећо Килибарда 30
Максим Илић 200	Предраг Глигоревић 20	Лука Миљивојевић 100
Лука и Стефан Глигоревић 50	Слободанка Глигоревић 20	Максим Илић 150
Нада Караћ 50	Андрија и Лидија Глигоревић	Вук Зекановић 10
Радован и Милисав Лазић 50	50	Видоја Зекановић 20
Породица Божић 50	Обрен Варагић 100	Петар Глоговац 50
Данијела Суботић 50	Будеша 50	Мира Глигоревић 20
Драгија Цветковић 20	Анастасија и Стефан Бошњак	Породица Драгић 50
Зоран Стегњајић 50	100	Маринко Мијатовић 50
В С 20	Тихомир Глигоревић 50	Весна Касемовић 50
Станиша Јовановић 50	Саса Радовановић 200	Лазар Буцало, за покој душе 300
Ранко Зечевић 20	Душан Миленковић 50	Весна и Сања 30
Митар Козомара 40	Б. и В. Живак 50	Споменка Кајтаз 50
Жарко и Невенка Грмуша 100	Зора и Јово Живак 50	Николина Гавриловић 50
Породица Вујиновић 50	Љиљана Андрић (+Ранко) 50	Вида Караћ 50
Јаков Вујичић 50	Здравко Божић 50	Биљана Марић 40
Радован Дамјанац 50	Наум Георгијевски 100	Драгана Марић 30
Драгиња Кешић 50	Видоја Зекановић 50	Бојана Марић 30
Душан и Госпава Магазин 50	Вук Зекановић 20	Фиби и Наум 50
Н.Н. Килибарда 50	Максим Илић 100	Татјана и Дражен 50
Саша и Мирјана Богунковић 50	Милан Ђорђевић 50	Жарко и Невенка Грмуша 100
Предраг Бркљач 200	Цвета Тишић 50	Лука Баглава 20
Весна Јефић 20	В. И. З. Богунковић 50	Радован Дамјанац 50
Душко и Јасна Букарица 100	Марко и Ана Јосиповић 50	Породица Драгић 50

Митар Козомара 50	Родољуб Буцало са пор. 50	Драган и Александра Галоња
Татјана и Лука Зекановић 20	Александар, Александра и	(Олтар) 500
Максим Илић 150	Раденка 100	Милован и Весна Касемовић
Обрад Глигоревић са пор. 50	Максим Илић 350	(Олтар) 300
+Ненад Глигоревић 20	Лука и Јованка Нинковић 50	Дубравка+ 50
+Лазар Буцало 50	Радован Дамјанац 50	Споменка Кајтаз 50
Максим, Петра, Ангела	Драгија Цветковић 50	Обрад Глигоревић са
Глигоревић 50	Бојан Килибарда 20	породицом 50
Милан Блажановић 50	Евица Пантић (Фреске) 300	В. И З. Богуновић 50
Ранко Булатовић са пор. 50	Максим Илић 100	Милован, Данијела, Ана,
Драгија Цветковић 20	Наум и Фиби Георгиевски 50	Стефан и Анастасија 150
Саша и Мирјана Богуновић 50	Драган и Светлана Баглава	Радован Дамјанац 50
Мира и 8 Желимир Мишић 20	(Фреске) 50	В. И З. Богуновић (Олтар) 500
Боро Андрић 50	Саво, Милан, Младен и Изабела	Петар Глоговац 50
Александар Суботић 50	Ковачевић 100	Анастасија и Стефан Бошњак
Марица Дачић 50	Весна Бошњак 50	(Фреске) 500
Живко Кожул 50	Величковић М.М. 20	Весна и Ранкс Бошњак (Фреске)
Весна Бошњак 50	Бобан Стојановић (ФК Србија)	500
Марко и Милош Јовановић 50	500	Алекс и Оскар Трандафиловић
Саша Дабановић 100	Петар и Милка Дамјанац	50
Драгиња Јованов 20	(Олтар) 100	Радован Дамјанац 50
Милијана С. 30	За покој душе +Лазар	Татјана и Дејан Симић 200
? 20	Буцало(Фреске) 500	Велика Божић 50
Ђуро Лазић 20	Н.Н. Килибарда 50	Породица Сकोчајић 50
Родољуб Буцало 50	Породица Челебић 500	Мирјана и Јово Куљанин 100
Татјана и Лука Зекановић 20	З. и В. Богуновић 50	Бранко Богуновић 50
Стефан и Лука Глигоревић 50	Саша и Мирјана Богуновић 50	Слободан и Зора Крстић
Ксенија Гавриловић 100	З. и В. Богуновић (Фреске) 500	Максим Илић 200
Нада Караћ 50	Момчило Глоговац (Фреске)	Брано 20
Р. Буцало, за здравље деце 50	500	? 20
Госпава, Ева и Ели Буцало 50	Дарко Глоговац (Фреске) 500	+Милка Вигњевић 100
Charles Gakis (Altar) 600	Драган Глоговац (Фреске) 500	
Нада Вујанић 50		

ПРИЛОЗИ СА СВЕТОСАВНИК

Драган Пиргић 20	Цвијета Глоговац 20	Бранко Говедарица 50
Евица 50	Драган, Мира, Младен Брклјач	Драган Баглава 50
Радован и Боса Вигњевић 50	50	Драган Пиргић 50
Весна Велимировић 20	Весна Југовић 20	Цвијета Глоговац 200
Обрен Варагић 20	Митар Козомара 20	Цвијета Глоговац 150
Љиља Божић 20	Живко Кожул 50	

Хвала свим парохијанима који су благоизволели да учине љубав и донирају средства за наш свети Храм. У име наше парохије изјављујем поменутиим приложницима срдачну захвалност са жељом да дуго поживе на корист нашег светог православља! Веома смо благословени што имамо Вас и Ваше породице у нашој светосавској заједници.

ВРЕМЕ НЕ ОГРАНИЧАВА БЛАГОСЛОВ

У нашем народу постоји много веровања нека од њих су дубоко укоревана у хришћанску традицију и помажу нам да живимо побожно у љубави и поштовању према Богу и ближњима али има и оних која су настала из страха незнања или народног предања која су временом постала део обичаја мада немају везе са учењем наше Цркве једно такво веровање јесте да се парастоси и свећење водиче не смеју обављати после подне или увече

Многи ће рећи да то тако треба да је то увек тако било да је то ред али када питамо свештеника када прочитамо црквене књиге или послушамо поуку у храму сазнајемо нешто сасвим друго сазнајемо да је то само сујеверје које нема темељ у вери нити у предању Цркве јер Бог није везан временом Бог не гледа на сат Бог гледа на срце на веру на искрену молитву

Парастос је молитва за покојнике то је чин љубави који чинимо за душе наших предака рођака и пријатеља који више нису са нама иако су телом далеко ми вером и молитвом остајемо у заједници с

њима молимо се Богу да им опрости грехе да их прими у Царство небеско и да их упокоји тамо где нема бола туге ни уздисања та молитва је жива веза између нас и оних који су отишли и зато је она увек добродошла било да је ујутру у подне или увече

Водича је вода која се освећује молитвом и силом Духа Светога и коју доносимо у дом да бисмо осветили свој живот свој дом своју породицу освећење водиче није празан обичај већ чин благослова и заштите али опет и ту неки верују да вода не треба да се свети после подне да је тада касно да то не ваља да је то знак нечег лошег међутим истина је другачија јер воде се у Цркви свете у разна доба дана па и ноћу на вечерњим богослужењима па се опет сматрају светим и благословеним јер време није оно што води молитву него Дух Свети који освећује све и свја

Црква нас учи да нема забрањеног доба за молитву јер молитва је стална она не престаје она није везана сатницом као што срце не може да престане да куца тако ни душа не треба да престане да се моли зато ако желимо да се молимо за покојне да осветимо дом да примимо благослов то можемо и ујутру и у подне и увече и у поноћ ако је срце отворено за молитву ако је ум окренут Богу ако верујемо онда је сваки тренутак тренутак благослова

Некада људи нису знали да читају нису имали приступ духовним књигама и многе ствари су памтили по причама и предањима али данас имамо прилику да питамо да научимо да разумемо и да разликујемо веру од сујеверја а разлика је велика јер вера ослобађа а сујеверје поробљава вера доноси мир а сујеверје

страх вера се темељи на истини а сујеверје на причама вера гледа на светлост а сујеверје на сенке

Ко верује не боји се доба дана ко верује зна да је Бог са нама увек ко верује не пита да ли је јутро или вече него пита да ли је срце спремно за молитву ко верује не пита колико је сати него колико је љубави у његовим делима и колико је истине у његовим речима

Зато нека нико не буде обесхрабрен ако свештеник може да дође у три сата по подне нека дође нека обави парастос нека освети водицу нека донесе благослов у дом јер благослов није везан за време него за веру

И нека се увек сећамо речи апостола Павла који каже молите се без престанка и речи Господа Исуса који каже не бој се само веруј јер љубав изгони страх а Бог је љубав

О. Дејан

МОЛИТВА СВ. АНЂЕЛУ ЧУВАРУ

О, свети Анђеле, хранитељу и покровитељу мој благи, са скрушеним срцем и болном душом стојим пред тобом молећи се: услиши мене (име) грешну слугу твог, који с великим јауком и горким плачем вапијем: не помени моја безакоња и неправде, којима те разгнељујем сваки дан и час и одвратна себе чиним пред Саздатељем нашим Господом; покажи се милосрдан према мени и не одвајај се од мене нечистог све до смрти моје; пробуди ме из сна греховног и покажи ми молитвама твојим да остало време живота свога проведем беспрекорно и да родим родове достојне покајања, особито пак сачувај ме падова греховних, да не бих погинуо у очајању, и да се враг не би обрадовао погибији мојој. Насигурно знам и устима исповедам, да нико није такав пријатељ и заступник, бранитељ и заштитник као ти, свети Анђеле: јер стојећи пред престолом Господњим, ти се молиш за мене непотребног и од свих грешнијег, да ми Преблагословни Господ не узме душу изненада и у дан када зло чиним. Молим те, не престај

умилостивљавати Свемилостивог Господа и Бога мог: да ми отпусти сагрешења моја која починих у животу свом – речју, делом и свима чулима својим, и да ме спасе како год зна; да ме казни овде по Својој неисказаној милости, али да ме не избличи и не истјазави онамо по Свом непристрасном правосуђу; да ме удостоји принети покајање, а са покајањем достојно примити божанско Причешће; за ово те нарочито молим, и такав дар свесрдно желим. У страшни час смрти, благи Хранитељу мој, буди неодступно поред мене, одгонећи мрачне демоне који ће плашити престрављену душу моју; заштити ме од њихових мрежа када будем пролазио ваздушна митарства, да чуван тобом, безопасно достигнем мили ми Рај, где хорови Светитеља и небеских Сила непрестано славе дивно и величанствено Име у Тројици слављенога Бога, Оца и Сина и Светога Духа, Коме приличи част и поклоњење кроза све векове. Амин.

У ЉУБАВИ БОЖИЈОЈ УСНУО-ЛАЗАР БУЦАЛО

„Господ је пастир мој, ничега ме неће лиштити... Иако пођем и долином сенке смрти, нећу се бојати зла, јер си Ти са мном.“

(Псалом 23)

Са тугом у срцу, али и са надом у Васкрсење и вечни живот, молитвено се

сећамо слуге Божијег Лазара Буцала, који се упокојио у Господу 10. јуна 2025. године, у 37. години живота. Лазар је рођен 17. маја 1988. у Зеници, као син Родољуба и Раденке Буцало. Као дечак, са породицом се 1993. године преселио у Аустралију, где је одрастао и постао цењени члан наше српске светосавске заједнице. Од малих ногу био је дубоко повезан са својим народом, вером и коренима. Годинама је био активан члан фолклорне групе „Авала“, у којој је одрастао, стасавао и кроз коју је на свој начин сведочио љубав према нашем културном и духовном наслеђу. Лазар није био човек великих речи — али је његов живот говорио много. Својим рукама, умећем и срцем, као електричар и тесар, више пута је помагао нашој парохији, било да је требало обновити, поправити или уредити простор наше цркве и сале. Његов труд и време остали су уграђени у зидове који нас окупљају, у светињу коју је волео и служио. У 2016. години ступио је у брак са Госпавом, са којом је добио две кћери — Еву и Ели. Био је отац пун љубави, који је са радошћу водио своје девојчице у цркву и на фолклор, као што су њега некада водили

његови родитељи. Породица му је била ослонац, радост и светлост живота. Његов одлазак оставио је у срцима ближњих празнину коју речи не могу испунити. Ипак, наша вера нас учи да смрт није крај — већ почетак новог живота у Христу. Иако земаљским очима

гледамо са сузама, духовним очима гледамо са надом, јер верујемо да је душа Лазарова сада у рукама Милостивог Господа, у месту где нема бола, туге ни уздихања. У овом тренутку, молитвено се сећамо свега што је био: син, супруг, отац, брат, пријатељ, човек доброг срца, вредних руку и тихе вере. Његов живот и дело остају као сведочанство — не само у нашем памћењу, већ и у нашој заједници, коју је својим радом и љубављу градио. Молимо се Господу Исусу Христу да прими душу Свога слуге Лазара у Царство Небеско, да га упокоји у наручју светих, и дарује му вечни мир и покој. Нека Господ утеши ожалосћене — његову супругу Госпаву, кћери Еву и Ели, родитеље Родољуба и Раденку, сестре Звездану и Сању, као и сву родбину и пријатеље.

Вјечнаја памјат, Лазару.

Нека му Господ буде милостив и дарује му живот вечни.

У ВЕЧНИ ПОМЕН МИЛКИ ВИГЊЕВИЋ

Са тугом у срцу, али и дубоком вером у Господа, сећамо се наше драге Милке — баке, мајке, пријатељице и слуге Божије, рођене 18. октобра 1944. године у селу Обљај код Глине, која се упокојила 29. августа 2025. године.

Милка је са само 19 година, одважно кренула у далеку Аустралију, носећи у себи веру, народ и традицију. Њен живот био је испуњен многим искушењима, али је никада није сломио; никада није посустала. Увек је са миром и достојанством ишла кроз животне изазове.

Више пута је говорила о својој жељи — да када дође време, свој земаљски пут заврши без муке, да не буде терет својој породици. Добри Господ је услишио ту њену искрену молитву и удостоио је мира и благодати у последњим данима.

Била је тихи ослонац породице, неизмерно волела своју децу, а посебно унучад, којима је посвећивала нежност и пажњу. Њена љубав према породици била је неизмерна и стална.

Милка је годинама певала у црквеном хору, служећи Богу својим гласом и срцем. Тога дана када је завршила у болници, на Велику Госпојину, била је у цркви, попричала са оцем Дејаном и примила нафору, показујући тако своју снажну и искрену веру до последњег тренутка.

Годинама је добровољно радила у КСС „Огњена Марија“, несегично помажући и дајући себе другима. Нико је није чуо да оговара или да се упушта у празне приче — њена реч је била мудра, нежна и увек на месту.

Њен живот био је испуњен правим хришћанским врлинама: љубављу, стрпљењем и вером. Она је заиста била дивна особа и пример свима нама како се живи са Богом у срцу.

Нека јој Господ дарује вечни мир и покој, и нека је упокоји у наручју светих. Молимо се да Господ утешу њену породицу, пријатеље и све који су је волели.

Вјечнаја памјат!

Нека јој Господ душу прости и царство небеско дарује.

Ја сам васкрсење и живот;

КОЈИ ВЈЕРУЈЕ
У МЕНЕ
АКО И УМРЕ
ЖИВЉЕЋЕ.

И сваки који живи
и верује у Мене
неће умријети вавијек.

Јован 11, 25-26